

Vụ Tàn Sát Mậu Thân

Tác Giả: Chiêm Nam

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 12:09

Những tên tội đồ phi nhân tính sẽ phán xét nghiêm khắc!

Trong lịch sử hiện đại và cận đại, có lẽ có hai bi kịch đẫm máu nhất trong lòng người dân xứ Huế, đó là vụ Thất Thất Kinh Đô năm 1885 và vụ Mậu Thân 1968.

Nhà tôi là sát cõa H... Cõa H... là một trong 10 cõa ra vào cõa Thành Nội Huế, đi xuống vùng quê cõa Đông Ba, khi qua Đ... Năm 1953, lúc đó tôi lên 8 tuổi, một trận lụt ghê gớm đã xảy ra ở Huế, gây cho hàng ngàn người chết, cuốn trôi toàn bộ làng Bãng Lăng, đ... phá s... 3 cõa Thành Nội, trong đó có cõa H... N... c xói mòn chân thành, đẩy đất cát ra các khu vực lân cận. Cùng với cát là xương cốt cõa người vô danh. Lâu lâu, dân trong xóm, khi đào đất làm vườn, lại phát hiện ra một cái s... người, một mảnh xương, hay một hàm răng... Dân xóm tôi hùn tiền, mua hòm nhỏ để mai táng. Lúc đó người dân, những người sau thì biết đó là xương cốt cõa những người dân chết trong vụ Thất Thất Kinh Đô, 70 năm trước đó. Theo lời kể cõa những người già ở trong làng, khi quân Pháp chiếm kinh đô, dân trong Thành Nội chết tuôn ra các cõa phía Tây như cõa H..., cõa An Hòa, cõa Chánh Tâm Cõa h... p, người đông, lại họ hàng họ, thành thành họ ta gặp nhau mà chết. Xương cốt vùi ở đâu đó chung quanh cõa thành, mãi đến khi nước xói mòn chân thành mới trôi ra. Đ... với một chú bé lên tám tuổi đó, những xương cốt, s... người là một ám ảnh ghê gớm, khi nhìn thấy người lính nói về vụ Thất Thất Kinh Đô, tôi nhìn thấy... Chúng tôi nhìn thấy một hình ảnh nào như hiện hiện ra trước mắt. Đ... đó giúp tôi hiểu rõ hơn về ý nghĩa cõa ngày 23 tháng 5 ở Huế, là ngày mà nhân dân Huế cùng cô hồn đất trời những người chết thảm trong vụ chết tuôn Thất Thất Kinh Đô Việt cúng bái đó đã trở thành một tập tục.

Tám mươi ba năm sau ngày Thất Thất Kinh Đô, năm 1968, nhân dân Huế lại có thêm một ngày cúng cô hồn nữa. Lần này người ta cúng vào những ngày Tết, đất trời ngấm những thân nhân chết thảm trong vụ Mậu Thân.

Không kể những hình ảnh khủng khiếp khi phố cõa chiến tranh, thì hình ảnh đẫm máu nhất trong trí tôi cõa

Vụ Tàn Sát Mậu Thân

Tác Giả: Chiêm Nam

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 12:09

những ngày đầu xuân năm 1968 là buổi trưa im ắng của Huế trong suốt 26 ngày chiến đóng Huế của bọn đầu và cán binh Cộng Sản. Mây xám đen như một khối màu chì đông cứng trên buổi trưa lạnh. Những không khí lạnh. Những thoáng có mưa, những mưa nhỏ, ít. Trưa rùng rùng. Thành phố rùng rùng. Cây cối buồn thảm. Tiếng khóc như mưa, khóc lớn, những đau đớn như không dứt. Có cái gì tê tê, nghèn nghẹn. Mưa còn đó, bánh chưng còn đó, pháo còn đó, áo mưa còn đó. Những mảnh vỡ tan tác, biến mất. Ngoài tiếng súng ra, hầu như thành phố rất ít tiếng động. Ai cũng khe khẽ, rón rén, ngập ngừng. Chạy chọt, con chọt, cha chọt... mà không ai dám khóc. Chạy tìm kiếm vào, bó chiếu, đồ đạc, chôn. Len lén, thém thét. Sợ. Những sợ còn ghê gớm hơn cái chết.

Khu vực tôi ở trước ngày đầu tiên may mắn, vì chưa bị đầu chính quy đóng, chưa có du kích đầu phố, ít phố nóm nóm vùng và cũng chưa có bóng dáng của các thành phố Sinh Viên Học Sinh (SVHS) như núi trời. Bị đầu, hầu như toàn là dân miền Bắc vào, chọi canh gác, giữ an ninh, chưa có nhiệm vụ lùng sục, bắt bớ. Đầu bắt, đám bắt đầu này lại rất sợ vào nhà dân. Nhà tôi cho hai người lính ở ngoài phố. Hai người này có nhiệm vụ canh gác của Học Sinh. Sau trưa hôm công khuya mưa ngâu, họ bị đầu còng, chọi vào ngoài phố nhà tôi. Tôi cho họ ở ngoài hai bên áo quần thối rữa. Súng và hai bắt đầu lính, tôi quản lý xuống dưới hầm của tôi sau buổi chiều. Lúc đầu, họ cũng như gia đình tôi rất sợ hãi, vì bị đầu đóng quân quanh nhà. Những sau, thấy họ chọi loang quanh bên ngoài, lo đào hầm, đào hố nên có hơi yên tâm.

Phải đến một tuần sau, tôi mới biết là vùng của tôi cũng nằm trong khu vực chiến sự đang còn tranh chấp. Nguy hiểm, những ngày đầu tiên may mắn. Trưa Mang Cá, sân bay Tây Lộc vẫn còn nằm trong vòng kiểm soát của quân đầu VNCH. Nguy hiểm vì bom rơi đầu. May mắn là vì đám du kích nằm vùng, đám sinh viên học sinh như núi chọi đầu hoét đầu. Vì toàn bộ thém kách Mậu Thân nằm trong tay đám người này. Những cảnh bắt bớ, chọi đi, những tòa án nhân dân giữ hơi, những vụ trả thù oán, những đầu "mười đi học tập", những họ chôn tập thể... là tác phẩm của bọn họ. Lên lên đây, đi học ở đây, chọi đùa ở đây, họ biết rõ từng góc đầu, ngõ phố, biết rõ từng nhà, từng người. Có kẻ như núi khá lâu trước đó, những cũng có nhiệm vụ tên và mũi lên rùng rùng ngay vài ngày trước Tết. Đầu những tàn sát của họ nào có ai xa lạ: hàng xóm láng giềng, bạn bè, thém chí là bà con họ... Danh sách giữ tập người, họ lập sổ trên phố. Và và đầu đầu đầu phố, họ bắt tay ngay vào việc lùng sục, bắt bớ. Đầu số nhân càng nhiều, những ngày đầu, họ phân bố cách, chọi mũi đi trình diện rồi cho về nhà. Những kẻ ngây thơ, thấy vậy, những không có gì, bèn ra trình diện. Thấy rồi, từng đầu, từng đầu, họ âm thầm bắt giữ. Đầu trước đã nằm dưới chân tập thể rồi mà đầu sau vẫn không hay biết. Không khí những vùng Cộng Sản chiến đóng, lạnh lùng, bí hiểm. Những kẻ trả về âm thầm làm việc: giữ tập. Giữ tập càng nhiều càng tốt. Lắm hơn là sót. Đã có vài "người", tập thể nhiều máu "người" rồi. Đó là một tập thể lập luận đầu đầu mùi hôi, vì bị vào đó, họ có thể giữ bắt cái ai, mà không sợ, không sợ những tâm của rồi, không sợ "một chính trị". Đầu của của là, cũng cái lập luận đó, sau này, khi đã chiến đấu miền Nam, tập thể lãnh đạo Cộng Sản đã lo ngại không thể những tập thể của họ bắt bớ sinh viên học sinh nằm vùng, cho ra rìa nằm chọi, hoặc thém chí có kẻ còn bớ lý lẽ luận, bớ bớ tù.

Vụ Tàn Sát Mậu Thân

Tác Giả: Chiêm Nam

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 12:09

Suốt tuôn lũ lũ đầu tiên, tôi hoàn toàn mù tịt về tình hình. Đài Hà Nội loan báo đã chiếm được thành phố Huế. Bối bối, dù ruột nóng như lửa đốt, tôi chững bịn bịn làm gì hơn là đứng ng, ngồi chờ đợi. Tôi và người anh (cố nh sát) không dám ở trong nhà. Đêm, đi ngủ nhà khác. Ngày, tịt vệt nhà mới chút để ăn, còn thì thối thối nhà này đến nhà khác, nghe ngóng. Không khí như ngột. Đứng ng vng tanh. Thnh tho ng, có vài b để gánh thng binh đi ngang. Đến ngày mừng b n, t c là hai ngày sau khi Cng S n vào thành phố, khu vực tôi ở b t để u b pháo kích. Th là ai n y để u xu ng h m núp.

T khu vực tôi ở, có thể nhìn thấy K Đà Sáng mừng hai Tết, đứng ngay góc v n nhà tôi, nhìn ra phía Đông, thấy lá cờ M t Tr n Gi i Phóng treo ở đó, lòng thót bàng hoàng. Rồi ngày nào cũng thế, sáng thức dậy là vội vã ra nhìn, lòng nhng mong không thấy lá cờ tang tóc đó nữa. Nhng nó vẫn còn đó. Đi u ghi nhận là lá cờ ở r m t cách th m h M t ph n có lẽ vì tay nào treo cờ, vô ý để cờ vng vào d d Tr i l i ít gió. Bối bối, suốt hai m i sáu ngày hi n di n trên K Đà, lá cờ vẫn ở r nh lúc ban đ Hòa cùng với cái tan v c a m t mùa xuân, cùng với b u tr i mênh mông, tang ch , lá cờ Cng S n càng làm cho cái không khí v n đã m đ m, l i còn tan tác, m đ m thêm. Không khí đó, mùa xuân đó, lá cờ đó, có lẽ không có cái gì di n t rõ nét hơn m y câu thơ sau đây của Tr n D n, m t nhà thơ trong nhóm Nhân Văn Giai Ph m chng Đng i mi n B c năm 1956:

Tôi b c đi không thấy phố, không thấy nhà
Ch thấy m a sa trên màu cờ đỏ
Đ t n c khó khăn này sao không th m để c vào th

Đúng là nhng ngày Mậu Thân, chng có phố, chng có nhà. Chng có ng Chng có ng. Chng có trắng. Chng có ho Không m c. Không bánh. Không h t đ Không t tiên, ông bà. Không truy n thng dân t c. Không gì c . Vì có cũng nh không. Ch có ti ng súng nổ và m t s l ng l đ n r n ng C thành phố nh r i vào trng thái âm b n. L nh l R n r n. T t c m i ng i đi đi, đng đng nh nhng bóng ma. G p ai, cũng tng nh ng i ta m i t cối ch t tr v . Th m chí, không ai b t mình còn sng hay đã ch t. Bom r i đ n l c, đã h n. Cái ghê r n n m trong không khí khng b mà Cng S n c tình t o ra để c p tinh th n nhân dân. Toàn b thành phố Huế nh m t đng b n c a chuy n Liâu Trai, nhng khác Liâu Trai ở ch : trong Liâu Trai, còn có nhng m i tình. Ma v i ng i, yêu ng i đây, không còn tình yêu, tình ng i Nhng tay cán b n m vùng, súng lăm lăm, m t l nh nh ti n, r c l a cắn thù. Âm m u tàn sát để c đ u di m đ i nhng n c i khan l nh l o, nhng l i m i g i ng t ngào nhu m mùi t khí. Còn nh m t chuy n nh : sau này, khi tôi và gia đình đã ch y thoát v để c vào khu vực Tnh Tâm, C u Kho là n i đang còn n m đ i s ki m soát c a quân đ i VNCH, tình c g p ng i b n h c t c a Đông Ba v a ch y lên. G p tôi gi a đng, anh b n đng sng, nhìn tôi và h i:

Vụ Tàn Sát Mậu Thân

Tác Giả: Chiêm Nam

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 12:09

- Mà còn đó à? Có phải mày không?

- Ờ, tao đây chứ còn ai.

- Vậy mà tao tưởng là ma hồn nỡ. Ở vùng tao, thì nó vậy, đi kiếm mày quá trớ

- Số tao còn lớn lớn.

- Thế ng S. ép tao phải chôn nhà mày cho đàng c. Kẹt quá, tao tìm đường trốn

Hồn thù đôn là chết ngót. Ngồi bên tên S. y đã trốn cùng tôi đi chôn, uống cà phê, đi thêu vi n... Anh ta nhieu lớn, chôn hủ dũu diễm tở trốn ngở khuyh thân Cờng cĩa anh ta vĩa tôi Thờm chí, có lúc anh ta còn muồn rờ rê tôi nờ. Chúng tôi đã nhieu lớn tranh cãi gay gởt vờ quờ c gia-cờng sờn. Sau mỏt thời gian hòt đờng, anh ta bở lờ tông tích, phải bở hỏc, trờn lên rờng. Mậu Thân, anh ta vác súng AK vờ thành, tìm nhờng ngỏỏ i bởn bỏt đờng chính kiờn đờ thanh toán, trong sỏ đó có tôi May mỏn là anh ta không, hòc chỏa có đờu kiờn đờ hòt đờng ở vùng tôi ở. Nờu không, thì có lờ sỏ phỏn tôi chỏc phải kỏt thúc ở mỏt hỏm hỏ tởp thờ nào đó. Sau này, khi ở tù vờ năm 1981, tôi có gỏp anh ta mỏt đời lờn ở đầu đó. Thì cũng thờ thỏ Cắm thù có còn trong anh ta không, tôi không rõ. Nhờng trông anh ta cũng chỏng thiờn cỏm gì vờ mỏt kỏ thù cũ đã ngã ngỏa nhỏ tôi Mỏt vài đờng chí cỏa anh ta, vờn cũng bởn hỏc cũ cỏa tôi, cho biỏt, anh ta khuyên hò đờng giao du gì vờ i tôi, vì tôi thuỏc thành phỏn vờ cùng phỏn đờng. Anh ta phát biỏu: “Thờng đó phải nhỏt suỏt đờ Sáu năm quá ít”! Thờ thì mỏy năm là nhieu, là đờ? Vờ lờ i, cỏ nỏỏ c vờn đã là trỏi tù rỏ Trỏi cỏi tởo, nhà lao là trỏi tù nhỏ. Trỏ vờ nhà, lờ i ở mỏt nhà tù lờn hỏn. Thỏc ra, anh ta cũng chỏng hỏn gì tôi bao nhieu, mỏc dù là kỏ chiờn thờng. Mỏt mảy lờ lỏo, bỏa đỏi bỏa no. Sau đờt thanh lỏc cán bở (Cờng Sỏn không tin nhờng tay trỏỏ c kia vờn hòt đờng nỏm vùng vì cho rờng, ở vờ i ngỏy là có nhieu máu ngỏy, không thờ tin thờng hòn toàn đờỏ c), anh ta gỏn nhỏ bỏ lỏi khỏi mỏi chỏc vờ. Em ruỏt anh ta, cũng đã trốn hòt đờng nỏi thành, vờt biên đi Mỏ.

Tay Cờng Sỏn đó là đờn hình cho mỏi hỏn thù cỏa nhờng ngỏỏ i trỏ vờ thành trong biỏn cỏ Mậu Thân. Đờỏ c sỏ bỏo đờm cỏa bở đời chính quy, nhờng sinh viên hòc sinh – mỏt thời ỏn hỏc, chỏ i đũa, cà phê, cà phá... – trỏ vờ nhỏ mỏt cỏn lỏc. Ngoài chuyỏn vờ i vấ thỏm gia đờnh, hò vờ vờ i mỏi cảm hòn ngun ngút đời vờ i nỏi đã trốn nuôi hò lỏn lên, cho hò nhỏng giỏ phút thanh bình thời mỏi lỏn, cắm thù đời vờ i bà con, bởn bè khác chính kiờn mà hò cho là tay sai phỏn đờng.

Vụ Tàn Sát Mậu Thân

Tác Giả: Chiêm Nam

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 12:09

Họ làm cho một phần rợng lớn của thành phố Huế. Ít ra, trong thời gian đó, họ là kẻ chiếm thành phố. Tuy thế, cùng cách làm việc của họ lại không mang một chút gì của kẻ chiếm thành phố. Họ họp tập, vui vẻ, làm cần, làm ruộng, y như số không còn thời gian. Tôi tin nghĩ, thông thường thì để tuyên truyền, ít ra họ cũng làm một vài màn kịch thân dân, vui vẻ, an ủi, khoan thành cho họ, để cho dân thành phố “nhắm chút mùi vị gì phóng” chứ! Thế này, không. Không có một chút khu vực nào, là khu vực nhuốm máu. Bị họ lùng sục, bắt bớ và tàn sát. Không một chút tình. Không bố. Không bè. Không bà con, xóm giềng. Không gì cả. Chỉ có họ thù và máu.

Theo tôi, có lẽ bắt người lớn nhất đối với Cộng Sản trong vụ Tàn Sát Mậu Thân, là số bắt họp tác gần như toàn diện của nhân dân đô thị Huế đối với lực lượng Cộng Sản vào thành.

Nhà nhà đóng cửa. Người đi vắng xa lánh. Chỉ trừ những tay nếm vùng đất đai sẫm, còn lại toàn bộ nhân dân đều trốn tránh và xa lánh Cộng Sản. Trong tất cả các thành phố bị tàn công, không nơi nào, Cộng Sản để cho nhân dân vui mừng đón tiếp, như họ đã để trừ. Họ làm cho hoang phế trong suốt hai mươi sáu ngày. Có lẽ, chính điều này đã làm cho Cộng Sản càng thêm điên tiết và tìm cách trả thù. Họ biết rõ rằng họ không chiếm được một chút gì nào trong trái tim của nhân dân thành phố Huế.

Sau khi bị đánh tan tác, phải rút tàn quân trở lên rừng, Cộng Sản bắt đầu để cho nhà. Cánh quân số – để cho cánh chính trị. Trung ương quy định cho địa phương. Đám nếm vùng quy định cho đám ở rừng và. Và người ở riêng Họ Chí Minh thì phát (!).

Mãi cho đến sau này, khi tất cả các kẻ nếm hai mươi sáu ngày họ tàn công Huế, bị họ làm một lần nữa đem ra cãi vã nhau và những lời lẽ mỉa mai Trong tròng giang đời họ của những số liệu, số kiện, kèm theo những biện pháp, giới thích, quy chụp, bị họ nhấc qua loa đến những vụ gì là “giết lầm”, “giết oan” để bào qua hai mươi sáu ngày chiếm đóng Huế. Những vụ giết oan, giết lầm đó để cho kẻ liếm láp là một trong những sai sót và một chiếm thu. Và chỉ có thế. Mọi đây, qua đài phát thanh RFI (Pháp), trong một cuộc phỏng vấn, Hoàng Phố Ngọc Tòng, một khuôn mặt trí thức Huế theo Cộng Sản, và là một trong những người trực tiếp lãnh đạo chính trị trong biện pháp Mậu Thân, một mặt, cho rằng những vụ giết oan, giết lầm là không thể tha thứ được. Mặt khác, Tòng nói tay trực trách nhiệm, không tha cho những người mình có những tay vào vụ tàn sát bè bạn, anh em. Tòng thanh minh là, trong lúc vụ tàn sát xảy ra, anh ta không ở Huế, mà ở trên rừng cùng nhóm lãnh đạo. Nghĩa là, Tòng không hay biết gì về việc giết chóc, hoặc không ra lệnh cho việc giết chóc, hoặc làm ra một việc giết chóc (!). Thế mà, trong cuộc phỏng vấn mười năm trước đây thế cho hi vọng cho bị phim truyền hình về chiến tranh Việt Nam, Tòng đã khẳng định những người bị giết là hoàn toàn đáng chết, vì là “ngụy”.

Vụ Tàn Sát Mậu Thân

Tác Giả: Chiêm Nam

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 12:09

Trong lúc đó, một sinh viên nổi thành khác là Nguyễn Đức Xuân, bạn đồng chí của Tô Công, không biết là của họ nào, thanh minh rằng anh ta không hề giết một người bạn của anh ta là Trần Mậu Tý. Đã thế, anh ta còn đưa tôi cho một người khác, và không nằm trong hàng ngũ Công Sản. Người này bị Công Sản bắt buộc cầm súng làm du kích.

Đôi lo, trước cái căm thù căm lộng mà đám sinh viên học sinh hoạt động nổi thành góp phần trong nhu cầu lập nhân dân Huế, bạn họ đưa vợ cho nhà. Cũng chẳng chớ. Thế thì, không kể một quân sự, Công Sản không hề có một ân hận nào và tôi ác tày trời mà họ đã gây ra cho đồng bào Huế trong Tết Mậu Thân. Họ vẫn xem vợ Tô Công Trần Công Mậu Huế là một thành viên và hãnh diện với tất cả những gì đã làm, trong đó thành tích cao nhất là tàn sát dã man hơn 5000 người dân. Một kẻ dã man của sự tàn sát vượt xa thành tích của những kẻ xâm lăng hung hãn nhất trong lịch sử dân tộc. Ngay khi vợ của chiếm đoạt Huế tháng 3/1975, họ đổi tên con đồng chí vợ theo bạn thành (Nguyễn Thành) thành đồng chí 68, để kể niềm vui Mậu Thân. Thành thạo, vào những dịp đầu năm, họ vẫn tổ chức những buổi hội thảo về Mậu Thân, trong lúc hàng ngàn gia đình âm thầm quây quần trước bàn thờ của những thân nhân mình bị chết thảm.

Bởi vậy, trái ngược với những người giết người của một cá nhân của Hồ Chí Minh (ông ta thường dùng những một để xoa dịu nổi căm phẫn của nhân dân sau khi thi hành một chính sách bất nhân nào đó), trái với những thanh minh, thanh nga có tính cách bày hàng, trái với những tô son điểm phấn để tuyên truyền là anh, và thậm chí trên 5000 người dân Huế vào năm Mậu Thân bị cướp bóc bắt phi nhân của Công Sản Việt Nam. Không thể dùng bất cứ lý luận nào để khỏa lấp tội ác đó.

- Trần một số những người dân chết vì bom rơi đạn nổ (không kể những người lính chết trong chiến đấu), thì tất cả những người chết trong biên của Mậu Thân đều do Công Sản tàn sát.

- Tất cả nạn nhân của vụ thảm sát đều chết trong khi bị bắt, không có một tù nhân nào sống sót trong trại.

- Cách giết người rất tàn nhẫn: đâm, chém, đập bằng cuốc, búa, rồi lừa xuống hố chôn lấp.

- Khi người giết người, thái độ giết người, thủ đoạn giết người cho thấy Công Sản đã trở thù một cách hèn hạ, khi phải nhún nhường đồng bào của họ, đồng thời bị u lạt một tình trạng một nhân tính của một kẻ cao nhất.

Vụ Tàn Sát Mậu Thân

Tác Giả: Chiêm Nam

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 12:09

Ba m&#i năm r&#i k&# t&# ngày &y.

Nh&#ng n&#m m&# c&#a các n&#n nhân ch&#t th&#m đã xanh m&#y l&#n c&#. Nh&#ng tên t&#i đ&# v&#n còn s&#ng nh&#n nh&# bên c&#nh nh&#ng gia đình n&#n nhân. B&#y gi&#, v&#i nh&#ng đ&#ng đô la b&#n th&#u kí&#m đ&#&c t&# nh&#ng cu&#c mánh mun v&#i t&# b&#n n&#&c ngoài – cái mà b&#n h&# nhân danh đ&# ti&#n hành cu&#c chi&#n tranh m&#y ch&#c năm v&# tr&#&c, và là cái mà b&#n h&# nhân danh đ&# gi&#t h&#i đ&#ng bào năm 1968 – b&#n h&# xây nhà cao c&#a r&#ng, s&#ng ph&#e ph&#n trên m&#t đ&#t n&#&c đói nghèo, l&#c h&#u Nh&#ng con ác qu&# bi&#n thành ng&#&i!

L&#ch s&# còn đó. C&#ng S&#n có th&# đ&#t sách, b&#t b&# tù hay ti&#p t&#c sát h&#i nh&#ng ng&#&i b&#t đ&#ng chính kí&#n, tìm cách xóa đi nh&#ng đ&#u v&#t t&#i l&#& Nh&#ng, h&# không th&# tráo đ&#i l&#ch s&#, thay đ&#i lòng ng&#& S&# th&#t là s&# th&#t. Đó là: cu&#c tàn sát đ&#ng bào Hu&# mùa xuân Mậu Thân là v&#t nh&# mu&#n đ&#i c&#a Đ&#ng C&#ng S&#n Vi&#t Nam. Oan khi&#n đó c&#a đ&#ng bào ph&#i đ&#&c bù đ&#p! Nh&#ng tên t&#i đ&# ph&#i ch&#u m&#t s&# phán xét nghiêm kh&#c!